

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Filozofická fakulta
Ústav věd o umění a kultuře

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Autor práce a studijní obor: **Bc. Michaela Růžičková**, Dějiny umění a vizuální studia

Název práce: ***Renesanční rezidence Trčků z Lípy a dílo Antonína Ericera***

Vedoucí práce: Mgr. Hynek Látal, Ph.D.

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Michaela Růžičková svou diplomovou prací přímo navázala na svou bakalářskou práci, v níž monograficky pojednala otázky stavební historie tzv. Trčkova hradu v areálu premonstrátského kláštera v Želivi. Nyní si vytyčila za úkol zabývat se nejen dalšími trčkovskými rezidencemi z doby po polovině 16. století, ale představit také osobnost italského stavitele Antonia Ericera, jenž je jako tvůrce s nimi dosavadním bádáním spojován.

Předkládaná práce je rozdělena do čtyř hlavních oddílů, přičemž autorka se k jednotlivým pojednávaným objektům vždy z jiného pohledu vrací. Vybrala si rezidence ležící nedaleko od sebe na Vysočině, přičemž objekty se od sebe v různých aspektech odlišují. „Typickou“, kompaktně dochovanou rezidencí je bývalý hrad v Ledči nad Sázavou, zvláštní typologii vykazuje vrchnostenská rezidence v areálu želivského kláštera, a nakonec nejnáročnějším případem je pronikavě přestavěný zámek ve Světlé nad Sázavou, dnes neorenesanční, pouze s několika postupně odkrývanými fragmenty původní renesanční podoby.

Je třeba přiznat, že předložená práce se nečte snadno, o to více, pokud čtenář není zběhlý v relativně komplikované situaci různých větví rodu Trčků, jejichž slavnou éru v 16. století dějiny překryly konfiskací majetku před polovinou 17. století, takže se rod z obecného povědomí vytratil. Autorčin výklad, týkající se majetkových změn a proměn rezidencí během 15. a 16. století, je náročné sledovat také z toho důvodu, že křestní jména se v rodu opakovala a jeho jednotliví příslušníci jako stavebníci působili na různých místech. Autorka se mohla pokusit se do čtenáře trochu vcítit a připojit alespoň jednoduché schéma rodokmene Trčků tak, aby čtenáři orientaci v situaci držby a proměn rezidencí usnadnila.

Struktura práce silně připomíná podobu stavebně-historických průzkumů, z nichž autorka většinou čerpala a také texty jsou silně zaměřeny na detailní popisy stavebních článků. Bohužel, také zde mohla autorka více myslet na čtenáře a odkazy na jednotlivé obrázky v textu lépe provázat. Za nepříliš zdařilou

považuji kapitolu o Antoniu Ericerovi (autorka se mimochodem měla rozhodnout, že používat italskou nebo jako v titulu práce českou formu křestního jména), která ale zároveň obecně ukazuje, jak je často obtížné jasně vymezit „osobní“ umělecký rukopis stavitelů, kteří nenáleží k významným tvůrčím osobnostem, o nichž historikové umění nejčastěji učí a píší. Trochu mě mrzí, že i přes doporučení autorka nenavázala na relativně zralé úvahy její starší kolegyně na našem ústavu, Anežky Kubovcové, která ve své bakalářské práci nedávno narazila na podobný problém v souvislosti s rozbořením výzdobných kamenných forem zámku v Komařicích, u jehož výstavby se o Ericerově podílu uvažuje. Metodický problém osobního a obecného je znatelný právě z 3. a 4. kapitoly, které vlastně nejsou nijak obsahově provázané. Poslední připojená kapitola o památkové obnově pojednávaných objektů je zajímavým osvěžením celého textu a ukazuje, že téma má potenciál ve smyslu nových objevů při průzkumech a rekonstrukcích. V závěru ale autorka přeci jen dochází k dílčím závěrům a nakonec prokazuje schopnost poměrně roztržité a různorodé poznatky synteticky vyhodnotit.

Celý text má silně „památkářský“ charakter a poněkud v něm schází „umělecko-historický“ nadhled, což se potvrzuje absencí zahraniční literatury k tématu renesanční architektury ve střední Evropě, ale i odkazů na česky psanou přehledovou literaturu (schází mi např. tituly od Ondřeje Jakubce, ale i více titulů starších „klasiků“ – J. Krčálové např.).

I přes mnohé vyřčené výtky oceňuji snahu autorky pustit se do zpracování zjevně opomíjeného tématu, neboť zvolené památky jsou stále v procesu průzkumu a obnov, takže poznatky zdaleka nejsou definitivní. Měla se ale více zamyslet nebo konzultovat metodiku práce a možnosti náhledu na dílo málo uchopitelného jednotlivého stavitele. Zároveň mohla přeci jen trochu více pozornosti věnovat čtenářskému komfortu ve výše zmíněném smyslu.

Diplomovou práci Michaely Růžičkové **doporučuji k obhajobě.**

Navrhovaná klasifikace: velmi dobře

podpis vedoucího práce

V Českých Budějovicích dne 20. srpna 2023

Stupeň klasifikace	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl/a